

escarlata

PREMSA

CorroC

Comunicació

Ciò Llopis

hola@escarlata.com

Companyia

Bet Miralta

+34 618 888 096

bet@escarlata.com

Un privilegi d'experiència, que sap equilibrar poesia, discurs i humor

És un espectacle petit per a grups de privilegiats, grups de 30 persones per sessió, que es mouen en la penombra d'aquella mena de sala de curiositats o museu descatalogat.

S'atreveixen a preguntar-s'ho tot. Des de l'art a la ciència. Des de l'emoció a la raó. I generen un discurs que enfronta dos antagònics (la que vol saber més i explicar-se i el que vol participar i oferir tot, des de l'entrega d'un ésser gegant amb mans dures però mirada tova i insegura). Són uns rols que ja tenen molt ben apresos els d'Escarlata Circus que, novament, reprenen la seva disciplina de llançament de ganivets quasi tangencialment, prou ben integrat en aquesta exposició que recorda prou al teatre dels sentits, tot i que sigui els efectes visuals els que dominen l'escena.

Escarlata Circus fa anys que es mou en aquest arsenal de rocs. Donant sentit a la casualitat i l'empeny d'emmagatzemar pedres en formes de cor sense saber ben bé per què. L'exposició no es limita a aquestes pedres si no que arriben transformades, manipulades per vestir diferents capítols d'aquesta exposició que podria semblar de geologia però, en realitat, correspon més a una manera d'entendre la vida i la Natura, explicada a través dels rocs. Les pedres els hi parlen i ells les fan dringar amb la seva poesia feréstega i el seu univers de fuets i punyals. Aquest "CorroC" és un fill del "Cabaret Petrificat", de fa dos anys. Ara, aquella duresa, ve carregada d'emoció positiva que es rep, a més, directament, com un habitant d'aquesta cosmovisió dels d'Escarlata Circus.

Inspirador, Multicultural, Diferent

Jordi Bordes

Recomana.cat

9 Abril 2016

II- Espectacles de La fira de Titelles de Lleida

CorroC, d'Escarlata Circus.

Amb aquest títol capicua, compost de Cor i Roc, la companyia Escarlata Circus va sorprendre al públic de Lleida, tant el local com l'internacional, amb un espectacle insòlit i rodó, proveït d'una càrrega poètica d'alt voltatge. En realitat, allò que ens proposen Bet Miralta i Jordi Aspa és anar més enllà del simple espectacle i entrar en un registre desconegut on la museística es barreja amb la ciència geològica, la història, l'art, la fisiologia, la filosofia i la poesia, vist tot plegat des d'una òptica lúdica i teatral, amb pinzellades de circ, titelles, teatre d'objectes i *performance*. Un còctel que tanmateix es manté en una línia de discreció, d'humilitat i d'humor sa i proper, sense mai caure en les grans paraules tot i tocar continguts de gran volada.

La visita guiada que ens proposa la senyoreta Coral, doctoresa o guia turística, en companyia del senyor Pedro, una mena d'ajudant, secretari, home per a tot i bidell, consisteix en realitat en un viatge per l'espai del coneixement amb un fil conductor: la pedra, quan aquesta, per raons de l'atzar, agafa forma de cor. Un punt de partida que ens ofereix d'immediat un munt de ressonàncies i de metàfores, sobretot quan les pedres apareixen emmarcades per diferents composicions, a la manera d'objectes d'art, *d'objet trouvé*, de collage amb altres elements o de signes d'escriptura d'uns continguts màgics i misteriosos.

I potser la principal virtut de la proposta sigui la barreja de ficció i de veritat que hi ha en la presentació i la visita, ja que si per una banda estem en mans de dos actors amb una llarguíssima experiència en les arts del circ i del teatre, de l'altra banda hi ha també un nivell de veritat que obra espais a la ingenuïtat, a la verdadera interrogació, al diàleg sincer amb el públic i a l'aventura genuïna del coneixement. I és aquest estat de trobar-nos als límits entre espectacle i realitat, allò que desconcerta i descol·loca al públic, per finalment convidar-lo a participar en l'aventura proposada amb un esperit d'obertura i d'espontaneïtat deslligada.

I què més podem desitjar, en un món tan ple de vel·leïtats i d'impostacions com el nostre, que trobar vies de connexió real, ben encaixades en el marc lúdic i distès que ofereix el teatre, per explorar, des de la humilitat, espais de reflexió i de coneixement?

Putxinelli. 2 maig 2016

Toni Rumbau

Tens el cor petrificat?

Ens han regalat el foc, les eines, la capacitat per desplaçar-nos, la percussió, mil jocs i expressions... Ens acompanyen des de fa milions d'anys i han estat font de grans progressos, però, de tan quotidianes, les trepitgem sense parar-hi esment. Amb el palíndrom CorroC, la veterana companyia Escarlata Circus ret un homenatge a les pedres amb un espectacle ben singular que ella mateixa bateja encertadament com un "exercici geocardioteatralcircense" o una "travessia poètico-científica".

A l'estil d'una visita museística, una guia i el seu ajudant descobreixen al públic un univers de curiositats a través del fil conductor de les pedres. Amb escultures, audiovisuals, experiments, llegendes, dades precises i preguntes que els espectadors responen col·lectivament, comparteixen pedagògicament i amena un coneixement interessant que cadascú pot portar fins al nivell de reflexió que vulgui. Per què algunes pedres tenen forma de cor? Per què identifiquem l'amor amb aquest òrgan? Amb què ens enamorem, amb el cor o el cervell? Per què bateja el cor? Què és l'art?

El recorregut a les fosques per un espai no convencional (una antiga fàbrica o una església... a cada municipi troben l'escenari escaient), la combinació de llenguatges artístics i la intriga per veure cap a on anirà tot plegat se sumen a l'empatia de la guia per generar interès –i les sempre divertides i oportunes intervencions de l'ajudant– i propicien que el públic participi sense reserves, vivint l'experiència gairebé en família. Hi ajuden la proximitat absoluta dels actors, la il·luminació focalitzada i els grups reduïts d'unes trenta persones com a màxim.

90 minuts de recerca, d'experimentació, de connexió emocional individual i col·lectiva per aprendre, pensar, sentir i, també, per saber si teniu el cor petrificat. La vivència es clou amb un xupito de vi i un picoteig d'olives, bons pel cor i per somniar, o això diuen!

Podreu veure properament CorroC a la Fira del circ Trapezi de Reus el cap de setmana del 14 i 15 de maig i del 19 al 21 de maig al MIAIC Mataró Art Contemporani.

Església Sant Martí. Dissabte, 30 d'abril 2016. 12:30 hores. Fira de Teatre de Titelles de Lleida 2016

Núria Cañamares

Reus bull a foc viu durant tota la jornada del dissabte del Trapezi

...Llesteta com sóc, 10 minuts més tard m'havia programat anar a veure *CorroC*, dels Escarlata Circus, també a La Palma però a l'Espai Polivalent, una sala de teatre amb escenari, de la que els Escarlata utilitzaven el pati de platea, buit de cadires. Quina meravella! Són gent de circ que l'han sabut fusionar en altres gèneres ben diversos, formant el seu propi llenguatge, creat per la Bet Miralta i en Jordi Aspa, l'any 1987. Ho han fet amb el cabaret a *Llenties i marabú*, el clown i el teatre físic a *Pugilatus*; a *Devoris causa*, una meravella inclassificable... i tants altres. A *CorroC* hi ha teatre i hi ha una lliçó d'art, una exposició guiada que va fascinar els menuts perquè els tenien en compte, els feien preguntes... Per motius que ja els veureu, una persona, la senyoreta Coral, rep un munt de caixes amb objectes que guardava un vell col·leccionista. Ella, amb l'ajut del Senyor Pedro, un home que fa enviaments i transports, ho munten a casa seva i ens ho ensenyen, d'una manera molt *didàctica*, utilitzant el llenguatge de les ombres i els llums. Són pedres, amb forma de cor. Fins i tot n'hi ha algunes que són cors petrificats. Ens fan meditar sobre l'edat de les pedres "de vegades fem molt més cas a uns ossos trobats i les pedres són amb nosaltres des del principi dels temps", diuen, més o menys. L'Aspa ho descriu com una acció "geocardioteatralcircense per a 30 persones." És molt més, però té sentit que ho expliqui així, perquè probablement lo de 30 persones és el més rellevant. Volen que tingui un caràcter íntim, que la gent -de qualsevol edat- s'hi senti implicada i participi.

El contingut s'ho val. La Bet, sensibilitzada en explicar els orígens de la humanitat per correspondre d'alguna manera a la valuosa herència que ha rebut, explica l'origen dels museus, als Gabinetes de curiositat, uns organismes que intentaven conservar la memòria d'espècies oblidades com ara animals desconeguts. L'espectacle és una perleta que combina un llenguatge amb humor amb la reflexió. Hi ha fantasia, ombres, girafes funambulistes i molta, molta sensibilitat. Si la vida us l'apropa, no us ho perdeu. I si us podeu desplaçar, no us decepcionarà...

T. Bruna

Teatralnet 15/05/2016

[El circ que surt del bucle viciós](#)

Mumusic Circus, Vaques, Escarlata circus i Animal religion refermen el seu llenguatge propi

...Escarlata Circus també es valen d'aquesta font a *Corroc*: hi ha el gegant amb esperit tendre i maldestre i el discurs afilat de Carablanca en una instal·lació que aconsegueix fer bategar les pedres...

Jord Bordes

El Punt - Avui

16 de Maig 2016

[Trapezis, ampolles, loops i pedres](#)

A la tarda vam pujar a **La Palma**, on teníem moltes ganes de veure el *CorroC* d'**Escarlata Circus**. Després de passar per **La Mostra d'Igualada** i la **Fira de Titelles de Lleida**, la instal·lació / visita guiada dels de **Sant Esteve de Palautordera** ens va meravellar. Literalment. La senyora Coral i el senyor Pedro Guijarro ens conviden a la seva particular *Wunderkammer*: un gabinet de curiositats ple de pedres, rocs i minerals de diversos tipus. Amb una sensibilitat, una finor i una gràcia incomparables, **Bet Miralta** i **Jordi Aspa** ens reben a casa seva i ens acompanyen per un món ple d'ombres, andròmines i subtil poesia. Aprendre coses, ens escoltarem el cor i descobrirem una altra manera de mirar les pedres. Aquest és un d'aquells espectacles que és millor no explicar massa, és una experiència escènica i sensorial, una peça que qualsevol persona amb un mínim de sensibilitat, cultura i interès per tot allò humà hauria de veure. *CorroC* s'ha de veure a un gran teatre, ja sigui el Mercat de les Flors, el TNC o el Teatre Lliure. És de justícia. La transversalitat de la proposta es demostra amb el seu pas per Igualada (teatre familiar), Lleida (objectes i titelles) i Reus (circ), o sigui que ha quedat sobrament demostrat que es tracta d'un espectacle per a tots, literalment, els públics. Ens reafirmem, un cop més, en la idea que el **Montseny** deu tenir alguna cosa tel·lúrica (o bé es tracta, simplement, del centre de l'univers), perquè d'allà en surten moltes meravelles.

18.05.2016 Reus

Oriol Puig Taulé

CorroC de Escarlata Circus

Què és CorroC? ¿Circ, teatre d'objectes, poesia, performance, una insòlita visita a un museu de rareses? És una tasca difícil definir què és CorroC per aquells que no ho han experimentat. Encara que el seu propi nom potser ens doni pistes per entendre-ho i concretar-ho. És alhora un palíndrom que ens indica que aquests dos objectes tan distants no estan, en absolut, tan separats conceptualment.

I aquest joc de contraris explica molt de l'essència d'aquest espectacle tan "*bizarro*" en el nostre sentit espanyol de valent i en el sentit francès (tan usat en espanyol) d'estrany. Per altra banda, estranys i valents són sempre els espectacles familiars (com la resta de la programació) del Festival Frinje on s'hi troba.

És difícil definir CorroC sense atemptar contra la màgia del seu secretisme, així que n'explicarem poc. Direm que tot comença abans d'entrar a la sala, quan ens expliquen l'història d'un estrany col·leccionista que va enviar als actors una sèrie "d'objectes" perquè iniciessin la seva pròpia col·lecció. Captats pel baf misteriós de l'assumpte, ens introduïm a la sal, a les fosques, i allí amb un joc de llanternes que il·luminen les successives instal·lacions (totes fonamentalment en pedres amb forma de cor), movent-nos i participant contínuament de la "exposició" descobrim el que, en essència, és la intenció última de CorroC: que la natura és més gran i valuosa que moltes altres coses per les que paguem un dineral. Que passem per ella sense percebre-la, i tal vegada sense valorar-la, quan pertany a la nostra pròpia essència. De pas s'ens donen unes quantes lliçons d'art, història, cinema, etc. que tampoc poden deixar-nos indiferents. I per acabar, a més a més, se'ns convida a beure vi que escalfa el cor i a olives que fan somiar. ¿qui en dona més?

Als adults CorroC no pot deixar-nos indiferents. Tal i com dèiem és una experiència, quasi una lliçó vital i sortim d'allí una mica diferents de tal i com hi vam entrar.(---)

...CorroC fou una experiència, una bufada de veritat, i a ningú va deixar indiferent.

Eva Llergo, 3 juliol, 2016

<https://elpequeno espectador.wordpress.com/>

El espectáculo CorroC convierte su público en los instrumentos musicales

CorroC de Escarlata Circus es una obra de arte cuyo nombre se forma en dos partes "Cor" y "Roc", que simbolizan el corazón y la piedra (roca), dos silenciosos protagonistas del espectáculo. Los artistas **Bet Miralta** y **Jordi Aspa** (La señorita Coral y el señor Pedro) tienen una relación muy especial con las piedras, sobre todo con las de forma de corazón. Durante el espectáculo ellos nos desvelan el mundo de los minerales que tienen alma, filosofía e historia. Al volver a casa quieres coger un libro de geología y empezar a estudiar y leer muchos libros a la vez sobre arte, historia, ciencia. Este espectáculo hace que uno se pregunte cuántas cosas interesantes todavía no conoces.

CorroC consiste en una serie de números, que a primera vista, pueden parecer incompatibles para estar en un solo espectáculo. Por ejemplo, la pequeña entrada con el **lanzamiento de cuchillos**, el valiente **número de equilibrio de las jirafas funambulistas**, una inolvidable entrada del corazón-faquir, el baile invisible de la bailarina hecha de colador... Pero ahí están y de una magnífica manera coinciden y crean un espectáculo **misterioso, sorprendente, cognitivo e innovador**.

No es una tarea fácil describir el espectáculo *CorroC* para contárselo a alguien. Pero si imaginamos que nosotros, el público, fuéramos los instrumentos musicales, podríamos decir que *CorroC* es una buena música. Por qué, como los buenos instrumentos, cuando encontramos con una buena música, empezamos a sonar, descubrimos la sintonía y nos convertimos en la música misma.

El pasado fin de semana el espectáculo *Corroc* de la compañía Escarlata Circus, que acogió **La Casa Elizalde**, tuvo cuatro funciones en las que se agotaron todas las entradas.